

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 10. Van sijn verstervinghe naer de Professie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

nochtans dzy waeren; soo seer was hy
in curieushepdt verstorven; en al ist saec-
ken dat hy ondertusschen yet sagh / soo
gheschiedent nochtans dat hy daer op
niet en letten.

CAPITTEL X.

Van sijn verstervinghe naer de
Professie.

Bde gratie van verheuen ende God-
delijcke contemplatien daer hy van
binnen mede verlicht was / hadde hy een
naturelijck uytnemende scherp verstant/
en sijn lichaem soo onbebleekt van alle Verster-
sinnelijckhepdt / dat 't hem een oprecht vinghe
instrument was om Godt alleen naer des li-
den gheest te dienen; want het onder- chaems.
ste deel was soo seer onderwozpen aen
den gheest / dat bleesch ende bloedt gheen
occasie en hadde om te strijden teghen den
gheest / maer ter contrarte / den gheest
die onderwierp sich het bleesch soo seer
dat het by-nae bestweeck. Wat sal ick
schryben van sijnen slaep / die aen de
menschē is vermæeck des arbejdes / ruste
der sinnen / ende stilte des verstandts /
Den Abt Guilielmus die sijn leuen be-
schreuen ende met hem gheleest heeft / die
seyt: Van dat hy Novittus gheweest is

Sijn ver-
stervinge
in't slaep-
pen.

tot nu toe / soo waeckt hy meer als de
menschelijcke nature kan verdraeghen.
hy en beclaeght gheenem verlozen tijde
meer dan die hy met slaepen moet over-
brenghen / een bequaeme ghelijckenisse
makende tusschen den slaep ende de doot/
seggende: Ghelijck de slaepers by de
menschen schijnen doot te wesen / soo schij-
nen de dooden by Godt te slaepen. Hier
mede wilt hy te kennen gheuen dat eenen
slaependen mensch eenen dooden is die
niet goetds en doet. By dese deught van
wakericheydt heeft hy ghevoeght de
deught van soberhepdt / want sijnen lust
van eten en was niet grooter dan dat hy
vreesden te bestwijcken waert saecken dat
hy de nature niet en laefden: Als hy naer
de taefel gheroepen wiert / met de ghe-
dachtenisse van spijse alleen was hy ver-
bult/en ginc naer 't eten al oft hy groo-
te tozmenten moeste lijden. Vanden eer-
sten dagh af dat hy upt 't Nouitiaet ghe-
comen is / al was hy teer van complexie
heeft hy nochtans gheduerich met ar-
beyden / baste/bidden/en waeken bestich
gheweest. Sijne maghe was bedozuen/
soo dat sy by-nae in't minste niet en coste
verteeren / maer al ouer gaf dat sy bin-
nen hadde; ende als door natuerelijcke
digestie sijne maghe yet verteerden / moe-
ste hy 'tselue van achter met groote pijn
lossen/

Verster-
vinghe in
eten en
drincken.

lossen / dooz dien hy vol onghemacke
was; bleef daer yet inde maghe / 't en
was so seer niet om 't lichaem te onder-
houden / als om de doot upt te stellen.
Daer de raefel begonst hy te ondersoec-
ken oft hy de soberheyt ievers in te buy-
ten hadde gegaen / ende yet behindende /
liet dat in sijn seluen niet onghestraft
hoorzby gaen. De soberhepdt was hy
soo ghetwent / dat al hadde hy een luttel
meer willen eten / 'tselue niet en soude
kunnen doen.

CAPITTEL XI.

Van sijn manier van leven onder de
Religieusen.

Sijn manier van leuen heeft upter-
maeten wonderbaer gheweest / ende
een waerachtigh booz-beldt der Reli-
gieusen van alle Ordens: want banden
eersten af soo was hy met de Pouitien
Pouitie / met de Religieusen Religieus /
sterck naer den gheest / en cranck van le-
chaem / nochtans en begheerden hy in't
minste gheen ruste noch ghemack van
den ghemeynen arbejdt. Hy sagh een-
ieghelijck booz hepligh ende volmaecte
aen / hy achten hem selben den minsten
te wesen: hem dochte dat hy de privile-
gien

Sijn oot-
moedi-
cheydt.